

“Je binden”

Diaken

Vincent de Haas

“Ik ben Vincent de Haas, diaken van het bisdom Breda en werkzaam in de parochie Breda-Oost en Teteringen. De parochie is de plek waar ik geraakt ben om theologie te gaan studeren. Toen de kapelaan wegging, zeiden een mede-acoliet en ik tegen elkaar: dan moeten wij het gaan doen. Ik ben toen theologie gaan studeren.

Maar ik heb eerst een reis gemaakt naar Rome, op de motor. Het was toevallig, ik liep binnen in de Sint Pieter, 's ochtends vroeg, op mijn verjaardag. Daar viel op dat uur de zon door dat raam van de heilige Geest, en dat heeft me ergens heel diep geraakt, zo van oh ja, dit is de kracht die in mij wakker moet worden. Dat zijn van die momenten die je nooit meer vergeet.

Na omzwervingen in de wetenschap en de wereld van de opleidingen voel ik mij het meeste thuis in de parochie. Daar gebeurt het voor mij. Daar gebeurt het Woord van God. Ik heb lange tijd gedacht: ik wil op het kruisvlak opereren van de kerkelijke boodschap van het evangelie en de zoektocht van mensen. Juist als pastoraal werker. Maar toen ik weer ging werken in de parochie borrelde in mijn hart de vraag op: maar waar sta je dan zelf nu, Vincent? Waar bind je je dan aan? Gaandeweg heb ik toch ontdekt dat ik, als ik mij echt wilde binden, nog een andere stap zou moeten maken.

De tweeslag van het me willen binden en het woord barmhartigheid bracht mij op het spoor van het diaken worden. En toen ik daar met de bisschop over sprak, bevestigde hij mij alleen maar. In het diaken worden zijn de verbondenheid met de parochie, de bisschop en het evangelie belangrijke rode draden.

Mij gaat het ten diepste om het kunnen vieren van de aanwezigheid van God in het leven van mensen. We vieren dat in de Kerk, en we doen dat door de

ontmoeting met mensen, waar we altijd in gesprekken die we voeren willen ontdekken hoe God in ons leven aanwezig is.

Het motto van mijn wijding was een vers uit Psalm 40: ‘Uw Woord te doen’. Je kunt je dan afvragen: laat je daarmee niet meer van jezelf zien dan van God? En dat is ook een lastige vraag. Maar door me te binden aan de bisschop weet ik dat ik het niet allemaal uit mezelf haal, maar gestuurd wordt door de bisschop. Hij geeft mij een zending. Bovendien doe ik het in het kader van de Kerk. Ook de Kerk wijst ons een weg die we mogen gaan. Het is niet ieder voor zich en God voor ons allen. We binden ons met ons allen aan het evangelie. Die weg gaan we. De weg van barmhartigheid, als ik dat zo mag invullen, en de weg van het vieren van Gods aanwezigheid.

In het Lucasevangelie zegt Jezus: Wees barmhartig zoals jullie hemelse Vader barmhartig is. Dat moet je concreet invullen. Dat is de sacramenten willen vieren, dat is met mensen over hun geloofsvragen willen praten, dat is Jezus willen volgen in alles wat Hij ons voorhoudt. Werk maken van het woord barmhartigheid is: Hoe kijk ik naar mensen? Waar raken ze me? En hoe kom ik voor ze in beweging?

Wie ben ik voor God? Ik heb ontdekt dat ik een instrument mag zijn van God. Als ik op weg ga naar de liturgie, bid ik altijd: Heer, ik wil uw dienaar zijn, uw boodschapper van liefde, zend mij daartoe. Uiteindelijk ben ik: Vincent, het instrument Vincent, het is mijn kleur die ik mag geven.”